Book of Baruch

Cartea lui Baruch

CAPITOLUL 1

1 Și acestea sunt cuvintele cărții pe care Baruc, fiul lui Nerias, fiul lui Maasia, fiul lui Sedecia, fiul lui Asadia, fiul lui Chelchia, le-a scris în Babilon:
2 În al cincilea an și în ziua a șaptea a lunii, când caldeenii au luat Ierusalimul și l-au ars cu foc.
3 Și Baruc a citit cuvintele acestei cărți în auzul lui Iehonia, fiul lui Ioachim, regele lui Iuda, și în urechile întregului popor care venea să asculte cartea,
4 Și în auzul nobililor și al fiilor împăratului și în auzul bătrânilor și al întregului popor, de la cel mai de jos până la cel mai înalt, chiar din toți cei ce locuiau în Babilon, lângă râul Sud.
5 Atunci au plâns, au postit și s-au rugat înaintea Domnului.
6 Au făcut și o strângere de bani, după puterea fiecăruia:
7 Și l-au trimis la Ierusalim la marele preot Ioachim, fiul lui Chelchia, fiul lui Salom, și la preoți și la tot poporul care s-a găsit cu el la Ierusalim,
8 În același timp, când a primit vasele Casei Domnului, care au fost scoase din templu, pentru a le întoarce în țara lui Iuda, în a zecea zi a lunii Sivan, și anume vase de argint, pe care Sedechia, fiul lui Iosia, împăratul Iadei, făcuse,
9 După aceea, Nabucodonosor, împăratul Babilonului, ia luat din Ierusalim pe Iehonia, pe căpetenii, pe robii, pe vitejii și pe poporul țării, și i-a adus în Babilon.
10 Și ei au spus: Iată, v-am trimis bani să vă cumpărați arderi de tot, jertfe pentru ispășire și tămâie, să pregătiți mană și să aduceți pe altarul Domnului Dumnezeului nostru;
11 Și rugați-vă pentru viața lui Nabucodonosor, regele Babilonului, și pentru viața fiului său Baltasar, ca zilele lor să fie pe pământ ca zilele cerului.
12 Și Domnul ne va da putere și ne va lumina ochii și vom trăi sub umbra lui Nabucodonosor, regele Babilonului, și sub umbra lui Baltasar, fiul său, și le vom sluji multe zile și vom găsi har înaintea lor. .
13 Roagă-te și pentru noi Domnului Dumnezeului nostru, căci am păcătuit împotriva Domnului Dumnezeului nostru; și până astăzi mânia Domnului și mânia Lui nu s-au abătut de la noi.
14 Și veți citi această carte pe care v-am trimis-o, ca să vă mărturisiți în casa Domnului, la sărbători și în zilele solemne.
15 Și veți spune: „Domnului Dumnezeul nostru este dreptatea, dar nouă nebunirea fețelor, așa cum s-a întâmplat astăzi, pentru cei din Iuda și pentru locuitorii Ierusalimului,
16 Și împăraților noștri și căpeteniilor noștri, preoților noștri, profeților noștri și părinților noștri.
17 Căci am păcătuit înaintea Domnului,
18 Și nu l-am ascultat și n-am ascultat de glasul Domnului Dumnezeului nostru, ca să umblăm în poruncile pe care ni le-a dat pe față.
19 Din ziua în care Domnul i-a scos pe strămoșii noștri din țara Egiptului, până în ziua de azi, am fost neascultători de Domnul, Dumnezeul nostru, și am fost neglijenți în a nu auzi glasul Lui.
20 De aceea s-au lipit de noi relele și blestemul pe care Domnul l-a rânduit prin slujitorul său Moise, în vremea când a scos pe părinții noștri din țara Egiptului, ca să ne dea o țară care curge lapte și miere, ca și cum ea. este să vezi această zi.
21 Cu toate acestea, nu am ascultat de glasul Domnului Dumnezeului nostru, conform tuturor cuvintelor profeților, pe care El i-a trimis la noi:
22 Dar fiecare a urmat închipuirea propriei inimi rea, ca să slujească zeilor străini și să facă rău înaintea Domnului Dumnezeului nostru.

CAPITOLUL 2

1 De aceea, Domnul și-a împlinit cuvântul pe care l-a rostit împotriva noastră și împotriva judecătorilor noștri care judecau pe Israel, împotriva regilor noștri și împotriva prinților noștri și împotriva oamenilor lui Israel și Iuda,
2 Să aducă asupra noastră urgii mari, cum nu s-au întâmplat niciodată sub tot cerul, cum s-a întâmplat în Ierusalim, după lucrurile scrise în Legea lui Moise;
3 Ca omul să mănânce carnea propriului său fiu și carnea propriei sale fiice.
4 În plus, El i-a dat să fie supuși tuturor împărățiilor care sunt în jurul nostru, ca o ocara și o pustiire între tot poporul din jur, unde Domnul i-a împrăștiat.
5 Astfel am fost doborâți și nu înălțați, pentru că am păcătuit împotriva Domnului Dumnezeului nostru și nu am ascultat de glasul Lui.
6 Domnul, Dumnezeul nostru, i se cuvine dreptatea, dar nouă și părinților noștri deschideți rușinea, așa cum se arată astăzi.
7 Căci toate aceste urgii au venit peste noi, pe care Domnul le-a rostit împotriva noastră

8 Cu toate acestea, nu ne-am rugat înaintea Domnului, ca să putem abate pe fiecare de la închipuirea inimii sale rele.
9 De aceea Domnul a vegheat asupra noastră pentru rău și Domnul l-a adus asupra noastră, căci Domnul este drept în toate lucrările Lui, pe care ni le-a poruncit.
10 Dar noi nu am ascultat de glasul Lui, ca să umblăm în poruncile Domnului, pe care El ni le-a pus înainte.
11 Și acum, Doamne, Dumnezeul lui Israel, care ai scos poporul Tău din țara Egiptului cu o mână puternică și cu braț înalt și cu semne, cu minuni și cu mare putere și ți-ai căpătat un nume, asa cum apare in aceasta zi:
12 Doamne, Dumnezeul nostru, am păcătuit, am făcut nelegiuire, am făcut nedrept în toate poruncile Tale.
13 Să se întoarcă de la noi mânia Ta, căci noi suntem puțini dintre neamuri, unde ne-ai risipit.
14 Ascultă, Doamne, rugăciunile noastre și cererile noastre și izbăvește-ne pentru Tine însuți și dă-ne bunătate înaintea celor ce ne-au dus!
15 Pentru ca tot pământul să cunoască că Tu ești Domnul, Dumnezeul nostru, pentru că Israel și urmașii lui sunt chemați cu numele tău.
16 O, Doamne, uită-te din casa Ta cea sfântă și privește pe noi; pleacă-ți urechea, Doamne, ca să ne asculte.
17 Deschide-ți ochii și iată; căci morții care sunt în morminte, ale căror suflete sunt luate din trupurile lor, nu vor da Domnului nici laudă, nici dreptate.
18 Dar sufletul care este foarte supărat, care se aplecă și slăbi, și ochii care slăbesc, și sufletul înfometat, îți vor da laudă și dreptate, Doamne.
19 De aceea, noi nu facem cererea noastră smerită înaintea Ta, Doamne, Dumnezeul nostru, pentru dreptatea părinților noștri și a împăraților noștri.
20 Căci ți-ai trimis mânia și mânia asupra noastră, așa cum ai spus prin slujitorii tăi, proorocii, zicând:
21 Așa vorbește Domnul: „Înclinați-vă umerii ca să slujiți împăratului Babilonului; așa veți rămâne în țara pe care am dat-o părinților voștri”.
22 Dar dacă nu veți asculta glasul Domnului, ca să slujiți împăratului Babilonului,
23 Voi face să înceteze din cetățile lui Iuda și din afara Ierusalimului glasul veseliei și glasul bucuriei, glasul mirelui și glasul miresei; și toată țara va fi pustiită de locuitori.
24 Dar noi nu am vrut să ascultăm de glasul tău, ca să slujim împăratului Babilonului; fi scos din locul lor.
25 Și iată, ei sunt aruncați la căldura zilei și la gerul nopții și au murit în mari nenorociri de foamete, de sabie și de ciumă.
26 Și casa pe care se cheamă numele tău ai pustiit, așa cum se vede astăzi, pentru răutatea casei lui Israel și a casei lui Iuda.
27 Doamne, Dumnezeul nostru, Tu ne-ai purtat după toată bunătatea Ta și după toată mila Ta mare,
28 După cum ai spus prin robul tău Moise în ziua când i-ai poruncit să scrie legea înaintea copiilor lui Israel, zicând:
29 Dacă nu veți asculta glasul Meu, cu siguranță această mulțime foarte mare se va preface într-un număr mic printre neamuri, unde le voi risipi.
30 Căci știam că ei nu mă vor asculta, pentru că este un popor cu gâtul înțepenit; dar în țara robiei lor se vor aminti de ei înșiși.
31 Și vor ști că Eu sunt Domnul, Dumnezeul lor, căci le voi da o inimă și urechi să audă.
32 Și mă vor lăuda în țara robiei lor și se vor gândi la numele Meu,
33 Și întoarce-te de la gâtul lor înțepenit și de la faptele lor rele, căci își vor aduce aminte de calea părinților lor, care au păcătuit înaintea Domnului.
34 Și îi voi aduce înapoi în țara pe care am făgăduit-o prin jurământ părinților lor, Avraam, Isaac și Iacov, și ei vor fi stăpâni pe ea; și îi voi înmulți și nu vor fi diminuați..
35 Și voi încheia cu ei un legământ veșnic ca să fie Dumnezeul lor și ei vor fi poporul Meu și nu voi mai alunga pe poporul Meu Israel din țara pe care i-am dat-o.

CAPITOLUL 3

1 Doamne Atotputernic, Dumnezeul lui Israel, sufletul îndurerat, duhul tulburat, strigă către Tine.
2 Ascultă, Doamne, şi ai milă; căci eşti milostiv şi ai milă de noi, pentru că am păcătuit înaintea ta.
3 Căci tu răbeşti în veac şi noi pierim cu totul.
4 Doamne Atotputernic, Dumnezeul lui Israel, ascultă acum rugăciunile israeliților morți și ale copiilor lor, care au păcătuit înaintea Ta și n-au ascultat de glasul tău, Dumnezeul lor, pentru care s-au lipit de noi aceste plăgi. .
5 Nu vă aduceți aminte de fărădelegile strămoșilor noștri, ci gândiți-vă la puterea și la numele tău acum, în vremea aceasta.

6 Căci Tu eşti Domnul, Dumnezeul nostru, şi pe Tine, Doamne, te vom lăuda.
7 Şi pentru aceasta ne-ai pus frica în inimile noastre, ca să chemăm numele Tău şi să Te lăudăm în robia noastră, pentru că ne-am amintit de toată nelegiuirea strămoşilor noştri, care au păcătuit înaintea ta.
8 Iată, noi suntem încă astăzi în robie, unde ne-ai împrăştiat, ca o ocară şi un blestem şi să fim supuşi plăţilor, după toate fărădelegile părinţilor noştri, care s-au îndepărtat de Domnul Dumnezeul nostru.
9 Ascultă, Israele, poruncile vieţii; ascultă să înţelegi înţelepciunea.
10 Cum sa întâmplat, Israel, că eşti în ţara vrăjmaşilor tăi, că ai îmbătrânit într-o ţară străină, că te-ai spurcat cu morţii,
11 Că eşti socotit printre cei ce se coboară în mormânt?
12 Ai părăsit izvorul înţelepciunii.
13 Căci dacă ai fi umblat pe calea lui Dumnezeu, ar fi trebuit să locuieşti în pace pentru totdeauna.
14 Învaţă unde este înţelepciunea, unde este puterea, unde este priceperea; ca să ştii şi tu unde este lungimea zilelor şi viaţa, unde este lumina ochilor şi pacea.
15 Cine a aflat locul ei? sau cine a intrat în comorile ei?
16 Unde au ajuns căpeteniile păgânilor şi cei care au stăpânit fiarele de pe pământ?
17 Cei care îşi făceau distracţia cu păsările cerului şi cei care strângeau argint şi aur, în care oamenii se încred şi nu au încetat să obţină?
18 Căci cei care lucrau în argint şi erau atât de atenţi şi ale căror lucrări sunt de nepătruns,
19 Ei au dispărut şi au coborât în mormânt, iar alţii au urcat în locul lor.
20 Tinerii au văzut lumină şi au locuit pe pământ, dar nu au cunoscut calea cunoaşterii,
21 N-au înţeles cărările lui, nici n-au apucat-o; copiii lor erau departe de calea aceea.
22 Nu s-a auzit de el în Canaan, nici în Theman nu s-a văzut.
23 Agarenii care caută înţelepciunea pe pământ, negustorii din Meran şi din Theman, autori de fabule şi cercetători fără pricepere; niciunul dintre aceştia nu a cunoscut calea înţelepciunii şi nici nu-şi aminteşte cărările ei.
24 O, Israele, cât de mare este casa lui Dumnezeu! şi cât de mare este locul stăpânirii lui!
25 Mare şi fără sfârşit; înalt şi nemăsurabil.
26 Au fost uriaşii celebri de la început, care erau de o statură atât de mare şi atât de pricepuţi în război.
27 Pe aceştia nu i-a ales Domnul şi nu le-a dat calea cunoaşterii;
28 Dar ei au fost nimiciţi, pentru că nu aveau înţelepciune, şi au pierit prin propria lor nebunie.
29 Cine s-a suit la cer şi a luat-o şi a coborât-o din nori?
30 Cine a trecut marea şi a găsit-o şi o va aduce pentru aur curat?
31 Nimeni nu cunoaşte calea ei, nici nu se gândeşte la calea ei.
32 Dar cel ce ştie toate, o cunoaşte şi a descoperit-o cu priceperea lui;
33 Cel ce trimite lumină, şi ea se duce, o cheamă iarăşi şi îi ascultă cu frică.
34 Stelele străluceau la veghele lor şi se bucurau; şi astfel, cu veselie, i-au arătat lumină celui ce i-a făcut.
35 Acesta este Dumnezeul nostru şi nimeni altul nu va fi socotit în comparaţie cu El
36 El a aflat toată calea cunoaşterii şi a dat-o lui Iacov, robului său, şi lui Israel, iubitului său.
37 Apoi s-a arătat pe pământ şi a vorbit cu oamenii.

CAPITOLUL 4

1 Aceasta este cartea poruncilor lui Dumnezeu şi Legea care dăinuie în veac: toţi cei ce o păzesc vor învia; dar cei care o părăsesc vor muri.
2 Întoarce-te, Iacob, şi apucă-l de el; mergi în prezenţa luminii ei, ca să fii luminat.
3 Nu da altuia cinstea ta, nici unui neam străin lucrurile care îţi sunt de folos.
4 O, Israele, fericiţi suntem noi, căci lucrurile care sunt plăcute lui Dumnezeu ne sunt făcute cunoscute.
5 Îndrăzneşte-te, poporul meu, pomenirea lui Israel.
6 Voi aţi fost vânduţi neamurilor, nu pentru nimicirea voastră; ci pentru că L-aţi mâniat pe Dumnezeu, aţi fost predaţi vrăjmaşilor.
7 Căci pe Cel ce v-a făcut voi l-aţi supărat, jertfindu-le diavolilor, şi nu lui Dumnezeu.
8 Aţi uitat de Dumnezeul veşnic, care v-a crescut; şi aţi întristat Ierusalimul, care v-a alăptat.
9 Căci când a văzut mânia lui Dumnezeu venind asupra voastră, ea a zis: „Ascultaţi, cei care locuiţi în jurul Sionului!
10 Căci am văzut robia fiilor şi fiicelor mele, pe care Veşnicia le-a adus asupra lor.

11 I-am hrănit cu bucurie; dar i-a dat departe cu plâns și jale.
12 Nimeni să nu se bucure de mine, văduvă și părăsită de mulți, care pentru păcatele copiilor mei am rămas pustiu; pentru că s-au îndepărtat de legea lui Dumnezeu.
13 Ei nu au cunoscut poruncile Lui, n-au umblat pe căile poruncilor Lui, n-au călcat pe cărările disciplinei în dreptatea Lui.
14 Să vină cei ce locuiesc în jurul Sionului și să vă amintiți de robia fiilor și fiicelor mele, pe care Veșnicia a adus-o asupra lor.
15 Căci El a adus asupra lor o națiune de departe, o națiune nerușinată și cu o limbă străină, care nici nu-l venea pe bătrân, nici nu s-a îndurat de copil.
16 Aceștia i-au dus pe copiii iubiți ai văduvei și au lăsat-o pustie pe cea singură, fără fiice.
17 Dar cu ce te pot ajuta?
18 Căci cel care a adus aceste plăgi asupra ta te va izbăvi din mâinile dușmanilor tăi.
19 Mergeți, copiii mei, mergeți, căci am rămas pustiu.
20 M-am dezbrăcat de hainele păcii și am îmbrăcat pe mine sacul rugăciunii mele; voi striga către Veșnicie în zilele mele.
21 Îndrăznește-te, copiii mei, strigați către Domnul și El vă va izbăvi de puterea și mâna vrăjmașilor.
22 Căci nădejdea mea este în veșnicia, că El te va mântui; și bucuria mi-a venit de la Cel Sfânt, din pricina milei care va veni în curând către voi de la Mântuitorul nostru Veșnic.
23 Căci v-am trimis cu jale și plâns, dar Dumnezeu vă va da iarăși cu bucurie și veselie în veci.
24 Așa cum au văzut acum vecinii Sionului robia voastră, așa vor vedea în curând mântuirea voastră de la Dumnezeul nostru, care va veni asupra voastră cu mare slavă și strălucirea Veșniciei.
25 Copii mei, suferiți cu răbdare mânia care a venit peste voi de la Dumnezeu, căci vrăjmașul vostru v-a prigonit; dar în curând vei vedea nimicirea lui și-i vei călca gâtul.
26 Cei mei delicat au mers pe căi grele și au fost luați ca o turmă prinsă de vrăjmași.
27 Mângâiați-vă, copiii mei, și strigați către Dumnezeu, căci vă veți aduce aminte de Cel care a adus aceste lucruri asupra voastră.
28 Căci, după cum a fost mintea ta să te rătăcești de la Dumnezeu, tot așa, întorcându-te, caută-L de zece ori mai mult.
29 Căci cel care a adus aceste plăgi asupra voastră vă va aduce bucurie veșnică cu mântuirea voastră.
30 Ia inimă bună, Ierusalime, căci cel care ți-a dat acest nume te va mângâia.
31 Nenorociți sunt cei ce te-au chinuit și s-au bucurat de căderea ta.
32 Mizerabile sunt cetățile cărora le-au slujit copiii tăi; mizerabilă este cea care a primit fiii tăi.
33 Căci precum s-a bucurat de ruina ta și s-a bucurat de căderea ta, tot așa se va întrista pentru propria ei pustiire.
34 Căci voi înlătura bucuria mulțimii ei mari și mândria ei se va preface în jale.
35 Căci focul va veni peste ea din Veșnicie, mult să reziste; și ea va fi locuită de diavoli pentru o vreme mare.
36 O, Ierusalime, privește în jurul tău spre răsărit și iată bucuria care vine la tine de la Dumnezeu.
37 Iată că vin fiii tăi, pe care i-ai alungat, ei vin adunați de la răsărit până la apus, prin cuvântul Sfântului, bucurându-se de slava lui Dumnezeu.

CAPITOLUL 5

1 Dezbrăcă-te, Ierusalime, de haina jalei și a necazului și îmbrăcă-te în veșnicia slavei care vine de la Dumnezeu.
2 Aruncă în jurul tău o haină dublă a dreptății care vine de la Dumnezeu; și pune o diademă pe capul tău a slavei Veșniciei.
3 Căci Dumnezeu va arăta strălucirea ta în toate țările de sub cer.
4 Căci numele tău va fi chemat de Dumnezeu pentru totdeauna, pacea dreptății și slava închinării lui Dumnezeu.
5 Ridică-te, Ierusalime, stai în sus și privește spre răsărit și iată copiii tăi adunați de la apus până la răsărit prin cuvântul Sfântului, bucurându-se de pomenirea lui Dumnezeu.
6 Căci ei au plecat de la tine pe jos și au fost duși de vrăjmașii lor; dar Dumnezeu îi aduce la tine înălțați cu slavă, ca niște copii ai împărăției.
7 Căci Dumnezeu a rânduit ca orice deal înalt și malurile de lungă durată să fie doborâte și văile umplute, ca să facă pământul, ca Israel să meargă în siguranță în slava lui Dumnezeu,
8 În plus, până și pădurile și orice copac mirositor vor umbri pe Israel prin porunca lui Dumnezeu.
9 Căci Dumnezeu îl va conduce pe Israel cu bucurie în lumina slavei Lui, cu îndurarea și dreptatea care vine de la el.